

04.04.2022

Група № 33

Урок № 55-56

Тема уроку: «Життєпис Галини Пагутяк. Життя знедолених людей в оповіданні «Потрапити в сад». Жанрові особливості твору»; «Символічний фінал оповідання Г. Пагутяк «Потрапити в сад». Образна система. Гуманізм твору»

Мета уроку: подати основні відомості про творчий

шлях Галини Пагутяк, ознайомити учнів з особливостями творчості та світогляду письменниці, її творчими здобутками; проаналізувати оповідання Галини Пагутяк «Потрапити в сад»; зупинитися на образах, багатій символіці, глибоких підтекстах, визначити ідейний зміст твору; розвивати мислення учнів, відпрацювати навички аналізу прозових творів; поширювати й уточнювати словниковий запас учнів; виховувати гуманізм, любов до життя.

Матеріали до уроку:

- 1. Опрацюйте ст. 243-247 у базовому підручнику:** Українська література (рівень стандарту): підручник для 11 кл. закл. загальн. середн. освіти/ Олександр Авраменко. – К.: Грамота, 2019. – 256 с.
- 2. Запишіть у робочому зошиті біографію Галини Пагутяк.**
- 3. Опрацюйте матеріал до уроку (ОСНОВНЕ):**

Аналіз твору “Потрапити в сад”

Автор – Галина Пагутяк

Рік написання – 1989

Жанр – оповідання

Сюжет і композиція. Оповідання «Потрапити в сад» не має чітко вираженого сюжету, що є характерною ознакою постмодерної літератури. Сюжет твору не насичений зовнішніми подіями, вирізняється лаконічністю письма. Перед читачем постає короткий опис яблуневого саду, що росте на території вокзалу за високою муреною стіною й вічно зачиненими дверима: «З-за високої муреної стіни визирали гілки з червоними яблучками. Тільки горобцям було вільно перелітати через огорожу». Головний герой — Грицько — людина без родини, без житла, хвора на невиліковну хворобу (епілепсію) мріє потрапити в

цей сад. В один із днів Грицько провідує важко хворого товариша Микольцьо, у якого заночував. Його друг, розуміючи, що скоро помре, хоче залишити Грицькові свій спадок — хату та вірного собаку. Це — кульмінація твору. Однак ця пропозиція викликає в головного героя іронічну реакцію: «А мене в будинок престарілих візьмуть! — весело сказав Грицько. — У лікарні сказали. І зараз би прийняли, та роки поки що не вийшли. Або оженюся, га?». Фінал твору — відкритий: Грицько, слухаючи завивання нічної бурі, бідкається, аби вітер не поламав гілля в саду та не пошкодив хату.

В оповіданні немає розлогих описів, їх компенсують влучні яскраві деталі. Духовний світ головного героя розкривається і через внутрішні монологи та діалоги, авторську присутність у тексті. Композиційною особливістю твору є його своєрідне обрамлення — образ саду на початку оповідання та наприкінці.

Культурно-мистецький контекст

Сад як образ-архетип є традиційним у творчості українських письменників, зокрема Г. Сковороди «Сад божествених пісень», Т. Шевченка «Садок вишневий коло хати...», М. Коцюбинського «Цвіт яблуні», Івана Багряного «Сад Гетсиманський». Цей образ-символ саду є стрижневим і в оповіданні Галини Пагутяк «Потрапити в сад».

Традиційно сад — це образ ідеального Світу, Космічного порядку й гармонії, загубленого і віднайденого Раю. Цей символ зроджує позитивні емоції: відчуття спокою, повертає до своїх витоків — до Природи.

Образ саду відтворено в літературі, живописі, музиці. Відомими шедеврами світового живопису, де осмислюються біблійні традиції зображення райського саду, є триптихи І. Босха «Сад земних насолод» (1500-1510), картини Я. Брейгеля Старшого «Едемський сад» (1613), П. Рубенса «Едемський сад із гріхопадінням людини» (1610) тощо. Едемський сад — перший сад у християнському віровченні, символ невинності й одночасно насолоди.

Образ саду як місце спокою, умиротворення, душевної гармонії та естетичної насолоди знайшов художнє відображення в картинах імпресіоністів: К. Моне «Дама в саду Сент-Адресс» (1867), К. Піссарро «Цвітіння фруктового саду, Лувесьєн» (1872), О. Ренуара «Саду Фонтеней» (1874), А. Сіслея «Фруктовий сад весною» (1881), Е. Моне «Сад художника» (1881) та ін.

В українському живописі до цього образу зверталися М. Беркос «Яблуня цвіте» (1919), М. Бурачек «Квітуча яблуня» (1952) та ін. Серед сучасних художників образ саду знайшов втілення в самобутніх роботах М. Трегуба «Абстрактне», Ю. Кутілова «Райський сад», В. Васкальєте «Квітучий сад» та ін.

Постмодерне осмислення творчості І. Босха презентує проект сучасного українського митця О. Ройтбурда «Сад земних насолод».

Ідейно-тематичний зміст. У творі піднімаються важливі питання сучасності. Письменниця презентує постмодерне осмислення сутності життя, прагне відобразити кризовий стан світу на межі століть.

Тема оповідання «Потрапити в сад» — самотність, безпритульність особистості в суспільстві, байдужому до долі людини.

Основна ідея — розкриття душевного багатства героя, його гідності й самоповаги, доброти й щирості у ставленні до людей та світу.

Проблематика — утвердження гуманістичних ідеалів, моральних чеснот.

Художні образи. Головний герой — Грицько — рано залишився сиротою. Він не надбав ні домівки, ні родини. Письменниця зображує його як «мізерного чоловічка в зеленому капелюсі й широких споднях». На прожиття заробляє, граючи по електричках на гармошці. Цьому нехитрому мистецтву його навчив батько, який повернувся з війни калікою. Напади хвороби Грицько переживає в лікарні, а взимку інколи залишається в сестри. На гармошці він вміє виконувати лише три пісні, але цього достатньо, щоб отримувати копійки від випадкових слухачів. Засуджуваний суспільством за жебрацтво, Грицько не лише відкидає ці звинувачення, але й позиціонує себе як людину, яка живе чесно і гідно. Він убачає у своєму способі життя вияв свободи вибору й навіть проводить аналогії між собою і видатним філософом: «Григорій Сковорода теж поблукав по світі, а чим моя гармошка за його філософію гірша? Тішуся з того, що були на землі такі люди, як Григорій Савич. Не кожному тісно межі стінами, ой не кожному...».

Головний герой відчуває себе незалежною людиною, тому ображається на тих, хто вважає його жебраком: «Не любив Грицько бабів з буфету, бо ще давно котрась назвала його жебраком. Бачать люди, що він не жебрак. Красти легше, ніж грati на гармошці по електричках».

Попри всі життєві негаразди Грицько залишився доброю людиною. Він заспокоює сестру (вона плакала); висловлює співчуття всім, кому важко, як і

йому; прагне бути між людьми («Треба, щоб люди мене виділи і щоб я їх видів»); приберігає для бродячих собак і котів їжу; звертає увагу на те, що товариш Стьопа змерз, турбується про його матір, бо вона залишилася взимку без дров. Довідавшись про важку хворобу свого товариша Микольця, він вирішує залишитися очувати у друга задля його підтримки.

Грицько — особистість із тонкою душевною сутністю, тому, навіть не маючи матеріального достатку, він здатний поділитися останнім, допомогти людині у скруті, поспівчувати.

Уособленням щастя в його власному розумінні є сад: «Грицькові уявлялося, що якоїсь теплої ночі він вилізе з останньої електрички і, йдучи до вокзалу, побачить відчинені двері. Увійде в сад, ляже в сплутану духмяну траву, притулившись щокою до землі-матінки, буде плакати і питати: “У кого я такий вдався — нещасний та волоцюга?”». Для Грицька потрапити в сад — значить потрапити до раю. Цей зовні «мізерний чоловічок» усупереч «усім і вся» сягнув духовних і душевних висот, на що здатний не кожен. Письменниця змушує повторюму подивитися на знедолених людей, відторгнутих суспільством. Вона ніби пунктирно, мимохідь торкається життєвих перипетій Грицька, але перед читачем постає трагічна доля дитини війни: батько — каліка, рання смерть матері, пияцтво і смерть батька, тяжка хвороба — усе це створює образ, який викликає співчуття. Авторка стверджує думку, що сучасне суспільство мислить стереотипами, судить про людину за соціальним статусом, а не за її вчинками.

Отже, головний герой із повагою ставиться до людей, сам має почуття власної гідності; уміє прощати, вибачливо сприймати людські слабкості, здатний відчувати інших людей, прагне допомогти їм, не завдавати клопотів; він щедрий; любить життя в усіх його проявах; помічає красу навколишнього світу. Такі риси характеру образу Грицька надають йому гармонійної цілісності.

Образ Микольця. Хворий на серце старий Микольцьо мешкає в маленькій хаті з одним вікном і живе тим, що лагодить людям черевики. Розуміючи, що скоро помре, він хоче залишити Грицькові свою хату та вірного собаку — єдиний свій спадок. Стосунки між друзями надзвичайно щирі, дивують своєю безпосередністю й відкритістю. Коли Грицько грає на гармошці або читає «Кобзаря», Микольці одразу світлішає на душі.

Герої твору — емоційно вразливі особистості, які гостро відчувають несправедливість, чужий біль, уміють співчувати та глибоко розуміють, що таке самотність, тому вміють дружити й віддавати свою любов близькім. Саме в цьому вони вбачають сенс свого існування. Отже, персонажі оповідання є уособленням справжніх моральних чеснот. Категорія милосердя поєднується в творі з прагненням персонажів до естетичного: попри біdnість Грицько слідкує за чистотою власного одягу, Микольцьо фарбує єдине вікно та двері білою фарбою, намагається підтримувати чистоту в кімнаті. Обидва чоловіки не втратили здатність мріяти про краще, щасливіше життя, прагнути до ідеалу, який авторка осмислює через міфологему саду.

Отже, прагнення духовного розвитку, здатність людини до милосердя, співчуття є головними рисами характеру героїв оповідання «Потрапити в сад».

Читацькі діалоги

Сподіваюся, що прийом «повільного» читання оповідання «Потрапити в сад» допоможе вам виявити ознаки постмодернізму в цьому творі. Отже, акцентуємо увагу на основних. Для цього оповідання характерна інтертекстуальність як наявність культурних посилань, алюзій. Не приймаючи жорстокості, абсурдності сучасного світу, авторка творить свій особливий ідеальний художній простір, у якому людина повинна жити гармонійним, природним життям, бути вільною від суспільних обмежень. Таку ідеальну дійсність Галина Пагутяк осмислює через міфологему «сад», що поєднує в собі традиційні біблійні значення з авторськими трактуваннями. Ця міфологема сприяє увиразенню авторської концепції людини та дійсності, спрямовує читача до роздумів про сенс людського життя, необхідність духовного удосконалення, етичного та естетичного розвитку.

«Потрапити в сад» має глибокий підтекст. Для головного героя потрапити в сад — значить потрапити до раю. Сад із червоними яблуками одразу викликає асоціацію з райським, що має подвійне символічне значення: місце, де панує щастя і гармонія, та гріхопадіння людини. Чим же приваблює чоловіка сад? Однозначно, що не яблуками червоними. «[Він] увійде в сад, ляже в сплутану духмяну траву, притулиться щокою до землі-матінки, буде плакати і питати: “У кого я такий вдався — нещасний та волоцюга?”». Так може відчувати й

думати лише духовно багата людина. Сад потрібен Грицьку як місце сповіді, надія на розраду.

Твір має екзистенційне забарвлення, адже його герої перебувають на «межі» існування (біdnі, самотні), але при цьому виявляють свою справжню гуманістичну сутність.

Оповідання вирізняється особливою організацією сюжету. Події розгортаються у взаємоперехресних площинах минулого, сучасного, майбутнього, осмислюються й «відбуваються» через спогади, дії та мрії героїв. Авторка майстерно використовує прийом ретроспекції та відкритого фіналу.

Отже, висока художня майстерність, оригінальний індивідуальний стиль, гуманістична спрямованість творів на тлі жорстокості сучасного світу дозволяють говорити про Галину Пагутяк як про одну з найяскравіших письменниць сучасності.

4. Дайте відповіді на запитання.

- 1. Які враження та думки викликало у вас оповідання «Потрапити в сад»?
- 2. Схарактеризуйте героїв твору. Які вчинки та риси характеру Грицька викликають у вас повагу, а які ви не сприймаєте? Чому?
- 3. Символом чого виступає привокзальний сад для Грицька? Поясніть доцільність звернення письменниці до образів Г. Сковороди та Т. Шевченка.
- 4. Які асоціації викликає особисто у вас образ саду? Порівняйте зображення саду в різних художників. Які з них є близькими вашим уявленням?
- 5. Що означає назва оповідання? Розкрийте її підтекст.
- 6. Визначте ознаки постмодернізму у творі.
- 7. Прокоментуйте відкритий фінал оповідання. Спробуйте запропонувати свій варіант його завершення.
- 8. Які загальнолюдські цінності знайшли утвердження у творі? У чому виявляється гуманізм творчості письменниці?

Фото виконаних завдань надсилати мені на електронну пошту

ledishade@ukr.net.

У темі листа вкажіть ваше прізвище, предмет, номер групи та № уроку.